

Rapport

**Bevindingen verdiepend onderzoek naar de rol
van de regiocoördinator binnen de
Kind naar Gezonder Gewicht-aanpak**

Renée IJzerman

Implementatie onderzoeker

Vrije Universiteit Amsterdam

16 april 2025

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Conclusie en aanbevelingen	4
2.1 Conclusie	4
2.2 Aanbevelingen	4
3. Het profiel van een regiocoördinator	6
Samenvatting	6
3.1 Taken en verantwoordelijkheden	7
3.2 Vaardigheden en competenties	8
4. Ervaren uitdagingen en knelpunten	9
Samenvatting	9
4.1 De externe omgeving	10
4.2 De interne omgeving	10
4.3 De betrokken professionals	11
5. Werkzame elementen	12
Samenvatting	12
5.1 De externe omgeving	13
5.2 De interne omgeving	14
5.3 De betrokken professionals	14
5.4 Het implementatieproces	15
6. Afkortingen	17

1. Inleiding

Dit rapport beschrijft de bevindingen uit het verdiepend onderzoek naar de rol van de regiocoördinator bij de regionale implementatie van de Kind naar Gezonder Gewicht (KnGG)-aanpak. De inzichten zijn verkregen in twee perioden: in het voorjaar van 2024 door middel van negen interviews, en in het najaar van 2024 door middel van deelname aan drie netwerkbijeenkomsten, deelname aan vier maatwerktrajecten met regiocoördinatoren en KnGG experts, en de uitvoer van vier verdiepende interviews met regiocoördinatoren. De bevindingen en adviezen uit de bijeenkomsten, gesprekken en interviews helpen om een volledig beeld te schetsen van de verantwoordelijkheden, gewenste vaardigheden en werkzame elementen voor regiocoördinatoren die betrokken zijn bij de regionale implementatie van de KnGG-aanpak. Dit overzicht ondersteunt zowel nieuwe als bestaande regiocoördinatoren bij de uitvoering van hun rol.

Leeswijzer

RC

In dit rapport wordt de afkorting RC gebruikt om te verwijzen naar de regiocoördinator die zich bezighoudt met het organiseren van de regionale randvoorwaarden voor implementatie van de KnGG-aanpak.

Implementatiedomeinen

Om de bevindingen uit dit onderzoek op een gestructureerde manier te presenteren, wordt bij hoofdstuk 4 'Ervaren uitdagingen en knelpunten' en hoofdstuk 5 'Werkzame elementen' gebruik gemaakt van vijf wetenschappelijk onderbouwde implementatiedomeinen¹. De domeinen dienen als hulpmiddel om de inzichten uit dit onderzoek overzichtelijk en begrijpelijk te maken. Ze helpen om in kaart te brengen welke factoren van invloed zijn op de implementatie en uitvoering van de KnGG-aanpak en welke succesfactoren en uitdagingen regiocoördinatoren ervaren. Wanneer er binnen een specifiek domein geen relevante bevindingen zijn, wordt dit domein niet besproken. De vijf wetenschappelijk onderbouwde implementatiedomeinen zijn:

1. De innovatie: dit domein richt zich op de mate waarin de KnGG-aanpak past bij bestaande initiatieven, de (lokale) aanpasbaarheid van de KnGG-aanpak, de toegevoegde waarde van de KnGG-aanpak en hoe betrokkenen de KnGG-aanpak ervaren.
2. De externe omgeving: onder dit domein vallen beleid, wet- en regelgeving, financiering en het bredere netwerk van organisaties en stakeholders die bij implementatie van de KnGG-aanpak betrokken zijn.
3. De interne omgeving: onder dit domein vallen de cultuur (gedeelde waarden, overtuigingen en normen), structuur, middelen en werkwijzen van de organisaties die bij de implementatie en toepassing van de KnGG-aanpak betrokken zijn.
4. De betrokken professionals: onder dit domein vallen de kennis, vaardigheden, attitudes en persoonlijke eigenschappen van de mensen die de KnGG-aanpak implementeren en uitvoeren, of de realisatie van de KnGG-aanpak ondersteunen.
5. Het implementatieproces: dit domein richt zich op de stappen, strategieën en activiteiten die nodig zijn om de KnGG-aanpak effectief te implementeren en te borgen, zoals de fasen van implementatie, concrete activiteiten, communicatie, monitoring, evaluatie en borging.

¹Damschroder, L.J., Reardon, C.M., Widerquist, M.A.O. et al. The updated Consolidated Framework for Implementation Research based on user feedback. Implementation Sci 17, 75 (2022). <https://doi.org/10.1186/s13012-022-01245-0>

2. Conclusie en aanbevelingen

2.1 Conclusie

De regiocoördinator (RC) van de Kind naar Gezonder Gewicht (KnGG)-aanpak vervult meerdere rollen, waaronder verbinder, netwerkbouwer, planner en onderhandelaar. De RC is cruciaal voor een succesvolle, duurzame implementatie van de KnGG-aanpak. Uit de hierop volgende hoofdstukken blijkt dat RC'en binnen een complex veld van landelijke beleidslijnen, uiteenlopende gemeentelijke prioriteiten en versnipperde financieringsstructuren opereert. Tegelijkertijd verwachten diverse stakeholders, van Gemeentelijke Gezondheidsdiensten (GGD'en), zorgverzekeraars tot lokale projectleiders, heldere coördinatie en sturing. Het succes van de RC hangt af van de mate van ervaring op het gebied van projectleiding of beleidswerk en het vermogen tot het managen van verschillende stakeholder belangen, flexibel schakelen, goede samenwerking en heldere communicatie. Daarnaast is gebleken dat duidelijke rolomschrijvingen en een gedeelde visie van alle betrokken partijen van groot belang zijn om versnippering tegen te gaan. Wanneer taken niet scherp zijn afgebakend, kan dit leiden tot inefficiënte taakverdeling of overbelasting.

De structurele borging van de KnGG-aanpak is een uitdaging. Dit komt onder andere door wisselende financiële kaders die de continuïteit onzeker maken. Daarnaast leidt de versnippering in verantwoordelijkheden – waarbij gemeenten, zorgverzekeraars en GGD'en elk hun eigen rol en tempo in de implementatie hanteren – tot complexiteit in de samenwerking. Ook is er behoefte aan duidelijke besluitvormingsstructuren binnen regionale samenwerkingsverbanden. Effectieve netwerkontwikkeling vraagt om een lange adem, onderling vertrouwen en heldere communicatie.

2.2 Aanbevelingen

Duidelijke rolafbakening en governance

- **Zorg voor een schriftelijke rol- en taakomschrijving** van de RC met afgebakende verantwoordelijkheden, verwachte resultaten en beschikbare middelen. Stem de rolomschrijving af met gemeenten, GGD'en, zorgverzekeraars en andere stakeholders, zodat er een gedeeld beeld ontstaat van wat de RC kan en zal doen.
- **Benadruk het onderscheid tussen strategische en uitvoerende taken** binnen de functie van de RC. In sommige regio's werkt een tweedeling (bijv. strategisch vs. operationeel) goed.
- **Creëer een regionaal kernteam of regiegroep** met een **vaste overlegstructuur** waarin periodiek wordt afgestemd over voortgang, besluitvorming en strategische keuzes rondom implementatie en financiering.

Investeren in samenwerking en netwerkontwikkeling

- **Overweeg frequente intervisiesessies** tussen RC'en om ervaringen, knelpunten en quick wins te delen. Deze frequente, laagdrempelige vorm blijkt effectiever dan één of twee grootschalige bijeenkomsten per jaar. Via deze sessies kunnen kennis, ervaringen en concrete oplossingen worden uitgewisseld.
- **Faciliteer ontmoetingen** tussen gemeenten, zorgverzekeraars en professionals om elkaar beter te leren kennen, terminologie op elkaar af te stemmen en gezamenlijk draagvlak te creëren voor de KnGG-aanpak.
- **Bundeling van formatie voor kleinere gemeenten**, bijvoorbeeld voor een projectleider of een centrale zorgverlener (CZV), maakt uitvoering van de KnGG-aanpak haalbaarder omdat iemand voor meerdere gemeenten inzetbaar is.

Focus op duurzame financieringsconstructies

- **Onderzoek en benut innovatieve financieringsvormen**, zoals (gedeeltelijke) inpassing in een preventief basispakket, of een gezamenlijk regionaal preventiebudget.
- **Anticipeer op (on)zekerheden** in landelijke financiering (GALA, IZA, SPUK-gelden) door hierover tijdig met gemeenten en zorgverzekeraars in gesprek te gaan en afspraken waar mogelijk te formaliseren.

Continu leren en professionaliseren

- **Stimuleer scholing en training** voor alle betrokken professionals in de praktijk op terreinen zoals communicatie, gespreksvoering, projectmanagement en samenwerking met zorgverzekeraars.
- **Zorg voor een buddy of peersupport-systeem** waarin RC'en onderling kennis en ervaringen kunnen uitwisselen. Dit vergroot het zelfvertrouwen en versnelt de expertise.

Maak processen meetbaar en inzichtelijk

- **Maak gebruik van monitoringsinstrumenten** om voortgang en resultaten inzichtelijk te maken. Koppel deze meetgegevens terug aan gemeenten, zorgverzekeraars en andere partners, om de meerwaarde van de KnGG-aanpak zichtbaar te maken.
- **Borg een 'lerende aanpak'** door vaste evaluatiemomenten in te plannen en breng succesverhalen en knelpunten systematisch in kaart om gezamenlijk te werken aan verbeteringen. Zorg voor realistische inschattingen van het aantal deelnemers in de beginfase. Te hoge ambities kunnen leiden tot teleurstelling, wat het draagvlak voor de KnGG-aanpak kan ondermijnen.

Communiceer transparant en houd de lange termijn in beeld

- **Zorg voor frequente updates** aan alle partners over voortgang, successen en (mogelijke) uitdagingen. Denk hierbij aan nieuwsbrieven en bijvoorbeeld (online) bijeenkomsten.
- **Behoud de balans tussen kortetermijnoplossingen en de langetermijnvisie:** pas waar nodig de aanpak aan acute situaties aan, maar verlies het structurele karakter van de KnGG-aanpak niet uit het oog.

3. Het profiel van een regiocoördinator

Op basis van ervaringen en adviezen

Samenvatting

3.1 Taken en verantwoordelijkheden

De regiocoördinator (RC) van de KnGG-aanpak vervult een verbindende rol waarin coördinatie en regie centraal staan. De RC zorgt voor afstemming met en tussen gemeenten, GGD, jeugdgezondheidszorg-organisaties (JGZ-organisaties), zorgverzekeraars en uitvoerende professionals (bijv. CZV's, kinderleefstijlcoaches), onder andere door het organiseren van netwerkbijeenkomsten. Als aanspreekpunt voor complexe vraagstukken bewaakt de RC besluitlijnen en pakt procesmatige knelpunten aan.

Belangrijke taken en verantwoordelijkheden:

- *Stroomlijnen van (implementatie)processen:* deadlines beheren, voortgang monitoren en rapporteren, en duidelijke rollen, taken en verantwoordelijkheden van netwerkpartners scheppen.
- *Faciliteren, verbinden en helder communiceren:* bijeenkomsten organiseren, kennisuitwisseling stimuleren en transparantie bieden over financiën en mandaten.
- *Duurzame groei, monitoring en evaluatie:* opschalen van de KnGG-aanpak naar nieuwe gemeenten en regio's, en het opzetten van monitoring- en evaluatieprocessen in samenwerking met onderzoekers.

3.2 Vaardigheden en competenties

De RC heeft een breed scala aan competenties nodig, variërend van bestuurlijke sensitiviteit en verbindend vermogen tot analytisch denken. Veel RC'en hebben een achtergrond in projectleiding of beleidswerk, en leren 'on the job' hoe zij effectief op regionaal niveau domein overstijgend kunnen samenwerken. In sommige regio's delen twee RC'en de functie van RC voor de KnGG-aanpak. De ene RC richt zich bijvoorbeeld op strategische en financiële vraagstukken, terwijl een ander het lokale netwerk en de uitvoerende kant coördineert.

Kernvaardigheden en competenties:

- *Bestuurlijke sensitiviteit, netwerkbeheer en onderhandelingsvaardigheden:* relaties opbouwen, besluitvormingsprocessen doorzien en doelgericht afspraken maken.
- *Strategisch en procesmatig inzicht:* het grotere geheel overzien, randvoorwaarden bewaken en projecten structureren.
- *Flexibiliteit en aanpassingsvermogen:* plannen bijstellen bij politieke of financiële wijzigingen en out-of-the-box oplossingen bedenken.

3.1 Taken en verantwoordelijkheden

De regiocoördinator (RC) vervult een overkoepelende rol waarin coördinatie en regie centraal staan. Dit betekent dat de RC regelmatig afstemt met diverse stakeholders, waaronder gemeenten, GGD, jeugdgezondheidszorg-organisaties (JGZ-organisaties), zorgverzekeraars en uitvoerende professionals zoals centrale zorgverleners (CZV's) en kinderleefstijlcoaches. Als aanspreekpunt voor complexe vraagstukken die de lokale implementatie van de KnGG-aanpak overstijgen, bewaakt de RC de besluitlijnen en adresseert procesmatige knelpunten. In dit dynamische speelveld fungeert de RC als verbinder en facilitator, waarbij samenwerking wordt gestimuleerd en beleid wordt vertaald naar de praktijk. Een belangrijke uitdaging bij de duurzame implementatie van de KnGG-aanpak is de grote variatie aan taken. Een uitdaging is het vinden van een goede balans tussen strategische en uitvoerende taken. De functie vraagt om een langetermijnvisie, maar de dagelijkse realiteit dwingt RC'en vaak tot operationele taken die veel tijd in beslag nemen. Duidelijke rolafbakening en het delegeren van bepaalde uitvoerende taken kunnen helpen om de werkdruk beheersbaar te houden. Ook kan hiermee de focus blijven op kernverantwoordelijkheden zoals het bevorderen van regionale samenwerking en het stroomlijnen van processen.

Belangrijke taken en verantwoordelijkheden

- Stroomlijnen van processen

De RC bewaakt de voortgang van projecten en trajecten. Dit houdt in dat de RC overkoepelende deadlines beheert, voortgang rapporteert en ervoor zorgt dat alle betrokken partijen op de hoogte blijven van de volgende stappen. De RC is meestal niet direct verantwoordelijk voor de inhoudelijke uitvoering van projecten, maar stimuleert de betrokken partijen om hun eigen rollen en bijbehorende verantwoordelijkheden te pakken. Daarnaast draagt de RC ook bij aan het realiseren van randvoorwaarden voor duurzame implementatie en gebruik van de KnGG-aanpak. Dit betreft onder andere het aantrekken van structurele financiering, het verder uitwerken van toelidings- en verwijzingsstructuren (bijvoorbeeld via de JGZ-organisaties) en het anticiperen op financiële onzekerheden. Een RC kan bijvoorbeeld borgingsvoorstellen uitwerken voor gemeenten, waarin de doorontwikkeling van de KnGG-aanpak ook na afloop van tijdelijke subsidies gegarandeerd wordt. Hierdoor kunnen de inspanningen en successen van de KnGG-aanpak voortgezet worden, ook als financieringsstromen wijzigen.

- Faciliteren, verbinden en helder communiceren

De RC fungeert als een verbindende schakel tussen zorgverleners (zoals CZV's en kinderartsen), beleidsmedewerkers, GGD'en, gemeenten, JOGG, zorgverzekeraars, en andere ketenpartners. Dit vraagt om het actief faciliteren van kennisuitwisseling en het proactief opzoeken van samenwerkingsmogelijkheden. Door middel van regionale bijeenkomsten, werksessies en individuele gesprekken zorgt de RC ervoor dat ideeën worden uitgewisseld, samenwerking wordt gestimuleerd en betrokken partijen zich gehoord voelen. Naast het faciliteren van samenwerking is heldere communicatie binnen het regionale netwerk een essentiële taak. De RC moet flexibel inspelen op ad-hoc vraagstukken en onverwachte ontwikkelingen en daarbij zorgen voor snelle, heldere communicatie. Dit geldt in het bijzonder voor onderwerpen als financiën, mandaten en verwachtingen. De RC informeert alle betrokkenen over beschikbare middelen, de verdeling van rollen binnen het project en de wederzijdse verwachtingen. Duidelijkheid en transparantie dragen bij aan een solide basis voor samenwerking en helpen bij het vroegtijdig signaleren en oplossen van knelpunten. Sterke en vertrouwensvolle relaties met partners zijn cruciaal voor een succesvolle regionale implementatie van de KnGG-aanpak. De RC speelt een actieve rol in het versterken van deze relaties, wat de invloed van de RC vergroot en bijdraagt aan het oplossen van obstakels.

- Duurzame groei, monitoring en evaluatie van de KnGG-aanpak

De RC speelt een sleutelrol in het opschalen van de KnGG-aanpak naar nieuwe gemeenten en regio's. Dit gebeurt door actief op zoek te gaan naar nieuwe samenwerkingspartners, bijvoorbeeld via gerichte gesprekken met gemeenten en andere relevante partijen. Door netwerkopbouw te faciliteren, ondersteunt de RC lokale projectleiders bij het vergroten van het totale bereik en de structurele verankering van de werkwijze. Om deze voortgang van de KnGG-aanpak te volgen, zet de RC monitoring- en evaluatieprocessen op. Dit gebeurt in nauwe samenwerking met onderzoekers en analyse-afdelingen die betrokken zijn bij de inhoudelijke monitoring. Jaarlijkse rapportages over de voortgang binnen de regio kunnen inzicht geven in de effectiviteit van de KnGG-aanpak en eventueel ondersteunen bij het verkrijgen van lange termijn financiering.

3.2 Vaardigheden en competenties

Om de uiteenlopende taken en verantwoordelijkheden goed uit te voeren, heeft een RC een breed scala aan competenties nodig. Veel RC'en hebben een achtergrond in projectleiding of beleidswerk, en leren gaandeweg hoe zij effectief op regionaal niveau domein overstijgend kunnen samenwerken. Deze rol vereist kennis van zowel het medische als sociale domein, om effectief te kunnen schakelen tussen professionals met verschillende perspectieven. De functie van RC bevindt zich op het snijvlak van beleid, uitvoering en samenwerking en vraagt om een combinatie van bestuurlijke sensitiviteit, verbindend vermogen en analytische vaardigheden. Een belangrijke competentie is het managen van stakeholders met uiteenlopende belangen. Dit omvat niet alleen korte communicatielijnen onderhouden, maar ook het kunnen schakelen tussen verschillen in visie, governance en financiële prioriteiten van gemeenten en andere partners. Bestuurlijke sensitiviteit helpt hierbij: een RC begrijpt hoe besluitvorming werkt en hoe verschillende belangen op één lijn gebracht kunnen worden. Daarnaast vraagt de rol om lef en persoonlijk leiderschap. De RC moet buiten bestaande structuren durven denken en risico's nemen wanneer dat nodig is om de voortgang van de KnGG-aanpak te waarborgen. Dit vereist zelfreflectie: weten waar de eigen kracht ligt, maar ook erkennen wanneer ondersteuning vanuit het netwerk nodig is. Een sterk analytisch vermogen helpt om signalen uit de praktijk te vertalen naar beleidsmatige oplossingen en zo de brug te slaan tussen uitvoering en beleid.

Kernvaardigheden en competenties

- Bestuurlijke sensitiviteit, netwerkbeheer en onderhandelingsvaardigheden
Het opbouwen en onderhouden van sterke relaties binnen en buiten de regio is een cruciaal aspect van de rol van de RC. Vanaf het begin investeren in kennismakingen met relevante partners helpt om vertrouwen op te bouwen en een stevig fundament voor samenwerking te leggen. Dit vraagt om een combinatie van consistentie, strategisch inzicht en overtuigingskracht. Daarnaast is het hebben van politiek-bestuurlijk inzicht essentieel. De RC moet begrijpen hoe besluitvorming plaatsvindt, waar invloed kan worden uitgeoefend en wie de formele opdrachtgevers zijn. Dit helpt bij het effectief samenwerken met beleidsmakers en bij het strategisch navigeren binnen bestuurlijke kaders. Een belangrijk onderdeel hiervan is onderhandelingsvaardigheid, bijvoorbeeld bij het maken van afspraken met zorgverzekeraars over financiering of contracten. Dit vraagt niet alleen om inhoudelijke kennis, maar ook om het vermogen om doelgericht te onderhandelen. Waar nodig kan aanvullende expertise, zoals juridische ondersteuning, worden ingeschakeld.
- Strategisch en procesmatig inzicht
Een RC moet in staat zijn om het grotere geheel te overzien en alle belangen, randvoorwaarden en afhankelijkheden in kaart te brengen en te bewaken. De RC heeft op macroniveau inzicht in hoe de KnGG-aanpak in de regio is ingebed, welke partijen wanneer nodig zijn en hoe (uiteenlopende) belangen op één lijn te krijgen zijn. Dit helikopterperspectief helpt bij het samenbrengen van partijen die voorheen niet met elkaar samenwerkten en bij het creëren van een duurzame samenwerking. Daarnaast vereist de rol organisatorische en procesmatige vaardigheden. De RC plant, coördineert en structureert projecten en bijeenkomsten, bewaakt de voortgang en stelt prioriteiten. Dit vraagt om gestructureerd werken en het vermogen om verschillende taken tegelijkertijd te beheren. Communicatieve vaardigheden spelen hierin een sleutelrol. Een RC moet effectief kunnen presenteren en luisteren, en complexe informatie helder over kunnen brengen. Heldere communicatie voorkomt misverstanden en versterkt de samenwerking tussen stakeholders.
- Flexibiliteit en aanpassingsvermogen
De rol van RC voor de KnGG-aanpak vereist een hoog niveau van project- en programmamanagement. De praktijk kent veel onverwachte wendingen, zoals politieke veranderingen, wijzigingen in financieringsstromen of personele wisselingen. De RC moet kunnen inspelen op veranderingen en plannen bijstellen waar nodig. Dit vraagt om het vermogen om snel te schakelen en out-of-the-box te denken.

4. Ervaren uitdagingen en knelpunten

Samenvatting

4.1 De externe omgeving

- *Externe beleids- en financieringsstructuren:* landelijke beleidskaders (GALA, IZA) brengen complexe verantwoordingsprocessen met zich mee. Wisselende geldstromen (SPUK, IZA) creëren onzekerheid en terughoudendheid bij gemeenten. Onduidelijkheid vanuit zorgverzekeraars ten aanzien van financiering CZV en kinderGLI hindert eigenaarschap.
- *Governance en besluitvormingsprocessen:* uiteenlopende gemeentelijke visies belemmeren een uniforme ketenaanpak. Meerdere partijen vragen om heldere, eenduidige besluitvormingslijnen. De RC schakelt tussen sociaal en zorgdomein en draagt bij aan een duidelijke rolverdeling.

4.2 De interne omgeving

- *Beschikbare middelen en organisatorische capaciteit:* gebrek aan stabiele financiering en vaste overlegstructuren kan leiden tot versnippering.
- *Coördinatie en het voorkomen van fragmentatie:* regio's geven soms de voorkeur aan lokale werkwijzen, wat fragmentatie en vertraging kan veroorzaken.
- *Organisatiecultuur en veranderbereidheid:* het delen van successen en best practices kan weerstand wegnemen en eigenaarschap bevorderen.

4.3 De betrokken professionals

- *Training en vaardigheden:* extra ondersteuning nodig onder andere op het gebied van gespreksvoering (met name jongeren/adolescenten), navigeren in gemeentelijke structuren en samenwerken met zorgverzekeraars.
- *Interdisciplinaire samenwerking:* verschillende kaders en terminologie (zorg vs. welzijn, gemeente vs. zorgverzekeraar) kunnen leiden tot communicatie-uitdagingen en vertraging.

Dit hoofdstuk beschrijft de belangrijkste uitdagingen en knelpunten bij zowel de rol van regiocoördinator als de regionale implementatie van de KnGG-aanpak. Per belemmering worden, gestructureerd volgens de wetenschappelijke implementatiedomeinen², passende strategische acties beschreven.

4.1 De externe omgeving

Onder dit domein vallen beleid, wet- en regelgeving, financiering en het bredere netwerk van organisaties en stakeholders die bij implementatie van de KnGG-aanpak betrokken zijn.

Externe beleids- en financieringsstructuren

Financiering wordt ervaren als de belangrijkste bepalende factor voor (regionale) implementatie van de KnGG-aanpak. Gemeenten zoeken elkaar makkelijker op als er gezamenlijk budget is dat ze samen moeten uitgeven. De landelijke beleidscontext, zoals het Gezond en Actief Leven Akkoord (GALA) en het Integraal Zorgakkoord (IZA), stimuleert samenwerking, maar brengt ook complexe verantwoordingsprocessen met zich mee. Incidenten zoals het (tijdelijk) terugtrekken van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) uit het IZA, maken langdurige financiering onzeker. Bovendien werken gemeenten vaak met tijdelijke subsidies, zoals Specifieke Uitkering (SPUK) en IZA, waardoor de lange termijn wankel is. Elk gemeentebestuur heeft bovendien eigen prioriteiten en begrotingen. Door deze wisselende geldstromen en veranderende prioriteiten hebben RC'en veelal te maken met terughoudendheid van gemeenten ten aanzien van financiering van de KnGG-aanpak. Er wordt geopperd dat een directere landelijke financiering naar de GGD toe zou kunnen helpen om een regionale aanpak te versterken, want: "wie betaalt, bepaalt". Gemeenten maken nu vaak beslissingen op basis van hun lokale 'kokers', met onvermijdelijke verschillen in aanbod en uitvoering tussen gemeenten. De RC kan bijeenkomsten organiseren met alle stakeholders, eventueel onder begeleiding van een KnGG-expert, om verbinding te creëren en waar mogelijk regionale afspraken te maken.

Ook is er onduidelijkheid over de rol van zorgverzekeraars bij de financiering van de CZV en de kinder-Gecombineerde Leefstijlinterventie (kinderGLI), wat eigenaarschap en langdurige samenwerking bemoeilijkt. Gemeenten aarzelen bovendien om CZV's in te kopen zonder een helder kwaliteitsregister, wat de bredere implementatie vertraagt. Lokale KnGG projectleiders kunnen gemeenten activeren en in gesprek gaan met potentiële CZV-organisaties om het draagvlak te vergroten.

Governance en besluitvormingsprocessen

Bij de vormgeving van de KnGG-aanpak op regionaal niveau ontstaan vaak complexe governance-vraagstukken. Gemeenten hebben elk hun eigen visie en infrastructuur, en/of ervaren verschillende behoeften van inwoners wat een uniforme ketenaanpak kan bemoeilijken en fragmentatie in besluitvorming kan veroorzaken. Bovendien vereist de samenwerking met meerdere GGD'en, zorgverzekeraars en andere organisaties een duidelijke en transparante besluitvormingsstructuur. Eenvoudige, eenduidige besluitvormingslijnen kunnen helpen bij het stroomlijnen van processen en het versnellen van implementatie. Een provinciale of bovengemeentelijke overlegstructuur kan bijdragen aan het verenigen van lokale en regionale belangen. De RC speelt hierin een sleutelrol door continu te schakelen tussen het sociale en zorgdomein en door te zorgen voor een heldere rolverdeling en taakafbakening. Dit vergemakkelijkt samenwerking en draagt bij aan een duurzame implementatie van de KnGG-aanpak.

4.2 De interne omgeving

Onder dit domein vallen de cultuur (gedeelde waarden, overtuigingen en normen), structuur, middelen en werkwijzen van de organisaties die bij de implementatie en toepassing van de KnGG-aanpak betrokken zijn.

Beschikbare middelen en organisatorische capaciteit

Gemeenten tonen vaak bereidheid om aan de slag te gaan met de KnGG-aanpak, maar structurele implementatie kan worden bemoeilijkt door een gebrek aan stabiele middelen en tijd. In sommige regio's ontbrak bovendien soms een vaste overlegstructuur, wat leidde tot versnippering en een gebrek aan effectieve coördinatie.

² Damschroder, L.J., Reardon, C.M., Widerquist, M.A.O. et al. The updated Consolidated Framework for Implementation Research based on user feedback. *Implementation Sci* 17, 75 (2022). <https://doi.org/10.1186/s13012-022-01245-0>

Coördinatie en het voorkomen van fragmentatie

Door de variatie in werkwijzen tussen gemeenten geven sommige regio's de voorkeur aan een lokale aanpak en zien zij niet altijd de meerwaarde van regionale samenwerking. Dit kan fragmentatie in besluitvorming veroorzaken en vertraging opleveren in het implementatieproces. Er wordt geadviseerd te identificeren welke activiteiten het best lokaal en welke regionaal georganiseerd kunnen worden. Identificeer ook de pijnpunten per gemeente en pas waar mogelijk de aanpak aan lokale behoeften aan, zonder de kern van de KnGG-aanpak te verliezen. Denk hierbij aan de meerwaarde van ondersteuning bij samenwerking en scholing, maar ook aan het delen van waargebeurde voorbeeldverhalen. Zo kan een kind dat slechts een paar straten verderop woont effectieve hulp mislopen, simpelweg omdat diens huis net buiten een wijk valt waarin de KnGG-aanpak is geïmplementeerd. De RC kan verder pragmatisch blijven door aan te sluiten waar energie zit en waar concrete stappen mogelijk zijn.

Organisatiecultuur en veranderbereidheid

Weerstand tegen verandering komt regelmatig voor bij gemeenten en andere partners die gewend zijn aan hun eigen structuren en beleidskaders. Het implementeren van een regionale aanpak vraagt om afstemming, flexibiliteit en de bereidheid om bestaande processen aan te passen. De RC kan hierin een rol spelen door successen en best practices uit andere regio's te delen en door gemeenten actief te betrekken bij besluitvorming. Het creëren van gedeeld eigenaarschap vergroot de bereidheid om de KnGG-aanpak duurzaam te implementeren.

4.3 De betrokken professionals

Onder dit domein vallen de kennis, vaardigheden, attitudes en persoonlijke eigenschappen van de mensen die de KnGG-aanpak implementeren en uitvoeren, of de realisatie van de KnGG-aanpak ondersteunen.

Training en vaardigheden

Een veelgehoorde wens onder professionals in het veld die betrokken zijn bij de KnGG-aanpak, is gerichte professionalisering om de effectiviteit van de aanpak te vergroten. Zij geven aan dat zij extra ondersteuning of verdieping nodig hebben in gespreksvoering, met name bij gesprekken met jongeren en adolescenten. Vaardigheden zoals het voeren van moeilijke gesprekken over gewicht en gezondheid, zijn onmisbaar. Een mogelijke eerste stap voor organisaties om hiermee aan de slag te gaan, is het organiseren van een bijeenkomst of dagdeel gericht op het bespreekbaar maken van gewicht. Dit kan ondersteund worden door de KnGG e-learning *Praten over gewicht*³ en de bijbehorende *Handleiding voor organisaties*⁴ voor het organiseren van een bijeenkomst of dagdeel hierover. Daarnaast biedt de folder *Praten over gewicht met kinderen en ouders*⁵ aanvullende handvatten voor zorgprofessionals, onderwijsinstellingen en wijkteams. Door te investeren in scholing en bewustwording wordt de kwaliteit van gesprekken verbeterd en wordt een open en ondersteunende benadering richting kinderen en ouders gestimuleerd. Daarnaast kan extra professionalisering voor RC'en wenselijk zijn bij de samenwerking met zorgverzekeraars, omdat vakterminologie en beleidskaders niet altijd goed op elkaar aansluiten.

Interdisciplinaire samenwerking

Samenwerking tussen professionals uit verschillende domeinen kan uitdagingen met zich meebrengen, vooral wanneer zij verschillende kaders en werkwijzen hanteren. Dit geldt bijvoorbeeld voor de afstemming tussen zorg- en welzijnsorganisaties en de samenwerking met zorgverzekeraars. De RC'en signaleren dat een gebrek aan (voor)kennis of vaste aanspreekpunten bij bijvoorbeeld zorgverzekeraars kan leiden tot communicatie uitdagingen of vertraging in besluitvorming. Het versterken van onderlinge communicatie en het creëren van een gedeelde taal draagt bij aan een soepele en effectieve samenwerking, wat de implementatie van de KnGG-aanpak ten goede komt.

³ De e-learning *Praten over Gewicht* | Kind naar Gezonder Gewicht.

<https://kindnaargezondgewicht.nl/nieuws/e-learning-praten-over-gewicht>

⁴ Handleiding voor organisatie bijeenkomst *Praten over Gewicht* | Vrije Universiteit Amsterdam & JOGG.

<https://kindnaargezondgewicht.nl/nieuws/handleiding-voor-organisatie-bijeenkomst-praten-over-gewicht>

⁵ Folder *Praten over gewicht met kinderen en ouders*. | Care for Obesity.

https://kindnaargezondgewicht.nl/media/pages/tools/folder-praten-over-gewicht/514eabb505-1667381484/c4o_-_folder_praten_over_gewicht_-_maart_2019.pdf

5. Werkzame elementen

Samenvatting

5.1 De externe omgeving

- *Innovatieve financieringsconstructies*: integreren van KnGG-activiteiten in bestaande structuren en experimenteren met preventieve budgetten of (gedeeltelijke) inpassing in het basispakket.
- *Netwerkontwikkeling en effectieve samenwerking*: organiseren van netwerkbijeenkomsten, kernteams en informele sessies voor vertrouwen en synergie.
- *Kleinschalige start en stapsgewijze uitbouw*: direct beginnen, organisch uitbreiden en realistische verwachtingen stellen dragen bij aan succesvolle implementatie.
- *Bundeling van formatie voor kleinere gemeenten*: samen één CZV of projectleider inzetten voor meerdere gemeenten helpt ter voorkoming van versnippering van de KnGG-aanpak.

5.2 De interne omgeving

- *Flexibiliteit en effectief omgaan met weerstand*: vroeg stakeholders betrekken, transparant communiceren over voordelen en stapsgewijs implementeren.
- *Consistente en gestructureerde communicatie*: regelmatige updates en heldere rollen voorkomen misverstanden en bevorderen samenwerking.

5.3 De betrokken professionals

- *Duidelijke rolomschrijving regiocoördinator*: zorg voor een heldere, schriftelijke opdracht met afgebakende verantwoordelijkheden en go/no-go-momenten.
- *Continue professionalisering*: structurele ondersteuning (juridisch, financieel, organisatorisch) en gerichte scholing van praktijkprofessionals binnen het netwerk (bijv. voor 12+ doelgroep).
- *Duidelijke rollen en verantwoordelijkheden binnen het netwerk*: vastleggen van wie welke taken heeft om efficiëntie en samenwerking te stimuleren.
- *Betrokkenheid van professionals*: voorlichting en succesverhalen vergroten draagvlak en implementatiebereidheid.

5.4 Het implementatieproces

- *Buddy of peersupport*: RC'en die samenwerken en ervaringen delen ervaren veel steun en vergroten daarmee ook hun expertise.
- *Heldere visie, doelen en resultaten*: een gedeeld toekomstperspectief stimuleert motivatie en commitment.
- *Communicatie en transparantie*: nieuwsbrieven en regelmatige bijeenkomsten legitimeren de inzet van regionale coördinatie en verminderen weerstand.
- *Flexibiliteit en aanpassingsvermogen*: continu (her)ontwerpen van projectplanning en -aanpak op basis van actuele feedback.
- *Lerende aanpak en monitoring*: regelmatige evaluaties, het delen van ervaringen en het gebruik van tools (o.a. RIVM-indicatorensets, KnGG-monitor) om voortgang en effectiviteit te meten.

Dit hoofdstuk beschrijft de belangrijkste werkzame elementen in de regionale coördinatie van de implementatie van de KnGG-aanpak, gestructureerd volgens de wetenschappelijke implementatiedomeinen⁶.

5.1 De externe omgeving

Onder dit domein vallen beleid, wet- en regelgeving, financiering en het bredere netwerk van organisaties en stakeholders die bij implementatie van de KnGG-aanpak betrokken zijn.

Innovatieve financieringsconstructies

Strategisch vooruitdenken over de periode ná 2025 is essentieel om de continuïteit van de KnGG-aanpak te waarborgen. Een effectieve strategie is het vroegtijdig integreren van KnGG-activiteiten in bestaande structuren, zodat deze doorlopen wanneer tijdelijke financieringsbronnen stoppen. Enkele regio's experimenteren met innovatieve financieringsconstructies, zoals een gezamenlijk preventief budget of (gedeeltelijke) inpassing in het basispakket. Het is raadzaam na te denken over een heldere positionering in takenpakketten. Zo kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het inpassen van de functie van de CZV in de JGZ-structuur, wat de duurzame verankering van de KnGG-aanpak versterkt. Ook een duidelijke interne visieontwikkeling binnen de GGD helpt bij het tijdig inspelen op toekomstige behoeften en financiële scenario's. Het vroegtijdig afstemmen met financiers, zoals zorgverzekeraars en gemeenten, draagt bij aan een stabielere financieringsbasis.

Netwerkontwikkeling en effectieve samenwerking

Een actief en dynamisch regionaal netwerk bevordert de implementatie van de KnGG-aanpak en versterkt samenwerking tussen stakeholders. Reguliere netwerkbijeenkomsten en informele netwerksessies helpen om relaties op te bouwen en het vertrouwen te versterken. Een dynamisch leernetwerk en actieve informatie-uitwisseling vergroot het onderlinge vertrouwen en stimuleert het onderling leren. Transparante en regelmatige communicatie over bijvoorbeeld financiën, mandaten en verwachtingen richting betrokken partijen bevordert steun en voorkomt onduidelijkheid over verantwoordelijkheden. Nieuwsbrieven kunnen ook de zichtbaarheid vergroten en helpen bij het legitimeren van de inzet van regionale coördinatie. Goede samenwerking met alle partners leidt bovendien tot synergie en betere resultaten.

Als RC werk je actief aan het bevorderen van een gezamenlijke aanpak en het benutten van de sterke punten en kwaliteiten van de verschillende partners binnen je netwerk. Het organiseren van een kernteam met betrokken projectleiders en beleidsmedewerkers versnelt bovendien de besluitvorming en afstemming. Sommige RC'en werken samen met coördinatoren van andere ketenaanpakken en organiseren gezamenlijke regionale bijeenkomsten voor de vijf ketenaanpakken. Op deze manier worden gemeenten met elkaar verbonden en leren zij wie binnen dezelfde gemeente bezig is met de verschillende ketenaanpakken. Deze informatie blijkt vaak niet voldoende bekend.

Kleinschalige start en stapsgewijze uitbouw

Ervaring doet leren dat het niet nodig is te wachten tot 'alles perfect staat' in het netwerk; direct starten en organisch uitbreiden is effectiever en waarborgt kwaliteit. In de beginfase kan bij elke casus bijvoorbeeld worden gekeken wie nodig is, en die professionals worden dan betrokken. Dit zorgt voor een geleidelijke en subtiele groei van het netwerk, gebaseerd op vertrouwen en kwaliteit. Daarnaast is het wenselijk realistische inschattingen van het aantal deelnemers in de beginfase te maken. Te hoge ambities kunnen leiden tot teleurstelling bij gemeenten en zorgverzekeraars als de instroom lager is dan verwacht, wat het draagvlak voor de KnGG-aanpak kan ondermijnen. Regiocoördinatoren geven bovendien als advies om succes niet alleen af te meten aan het aantal deelnemers, maar vooral aan de ingezette ondersteuning en behaalde resultaten. Naast BMI-veranderingen zijn het ontwikkelen van vaardigheden, een duurzaam gezond leefpatroon en het welzijn van het kind belangrijke indicatoren. Dit pleit voor een bredere blik bij het maken van inschattingen en afspraken, waarbij ook procesindicatoren en kwalitatieve effecten worden meegenomen.

⁶ Damschroder, L.J., Reardon, C.M., Widerquist, M.A.O. et al. The updated Consolidated Framework for Implementation Research based on user feedback. Implementation Sci 17, 75 (2022). <https://doi.org/10.1186/s13012-022-01245-0>

Bundeling van formatie voor kleinere gemeenten

Voor kleine gemeenten kan het raadzaam zijn om hun formatie te bundelen, zodat een projectleider en CZV voor meerdere gemeenten inzetbaar zijn. Dit voorkomt versnippering, verbetert samenwerking, en maakt het uitvoeren van de KnGG-aanpak haalbaarder.

5.2 De interne omgeving

Onder dit domein vallen de cultuur (gedeelde waarden, overtuigingen en normen), structuur, middelen en werkwijzen van de organisaties die bij de implementatie en toepassing van de KnGG-aanpak betrokken zijn.

Flexibiliteit en effectief omgaan met weerstand

Flexibiliteit stelt de RC in staat om snel te reageren op onverwachte uitdagingen en zich aan te passen aan nieuwe omstandigheden. Het vermogen om snel te schakelen bij veranderingen zorgt ervoor dat de RC veerkrachtig blijft en effectief kan reageren op nieuwe uitdagingen. Flexibiliteit is essentieel in een dynamische omgeving waar omstandigheden voortdurend kunnen veranderen. Verandering kan echter weerstand oproepen bij betrokken partijen. Strategieën om weerstand te verminderen kunnen zijn: vroegtijdige betrokkenheid van stakeholders in het veranderingsproces, duidelijke communicatie over voordelen van de KnGG-aanpak en stapsgewijze implementatie om draagvlak te vergroten.

Consistente en gestructureerde communicatie

Regelmatige en gestructureerde communicatie is cruciaal om ervoor te zorgen dat informatie niet verloren gaat en dat alle betrokkenen op de hoogte zijn van de voortgang. Een gebrek aan communicatie kan leiden tot misverstanden en verminderde samenwerking.

5.3 De betrokken professionals

Onder dit domein vallen de kennis, vaardigheden, attitudes en persoonlijke eigenschappen van de mensen die de KnGG-aanpak implementeren en uitvoeren, of de realisatie van de KnGG-aanpak ondersteunen.

Duidelijke taak- en rolomschrijving en opdracht regiocoördinator

In de praktijk is de opdracht van de RC niet altijd duidelijk, waardoor de RC soms zelf de rol verder moet invullen. Sommige RC'en ontvingen slechts een paar zinnen als opdracht en moesten daarna zelf een risicoanalyse uitvoeren en go/no-go-momenten bepalen.

Het is belangrijk dat de RC een heldere opdracht krijgt van de opdrachtgever, of deze in samenspraak met de opdrachtgever formuleert. Dit vraagt om proactieve afstemming met de opdrachtgever en andere betrokkenen. Een goede opdrachtbeschrijving moet niet alleen verantwoordelijkheden, verwachte resultaten, een tijdspad en afspraken over (financiële) middelen bevatten, maar ook een duidelijke risicoanalyse en randvoorwaarden. Hierdoor is vooraf inzichtelijk wat de impact is als bepaalde risico's zich voordoen en kunnen weloverwogen beslissingen worden genomen.

Regiocoördinatoren blijken gebaat te zijn bij een duidelijke, schriftelijke rol- en taakomschrijving. Dit voorkomt verwarring en zorgt ervoor dat alle betrokken partijen weten wat zij van de RC kunnen verwachten. Het is aan te raden deze rolomschrijving af te stemmen met leidinggevenden en stakeholders om verwachtingen te managen en een solide basis voor samenwerking te leggen.

Een ander praktijkvoorbeeld is dat in sommige regio's twee RC'en de functie delen. De ene RC richt zich op strategische en financiële vraagstukken, terwijl de andere RC het lokale netwerk en de uitvoerende kant coördineert. Dit zorgt voor een heldere focus en taakverdeling.

Continue professionalisering

Structurele ondersteuning (bijvoorbeeld op juridisch, financieel en organisatorisch vlak) helpt RC'en effectiever te opereren. Regio's die hierin investeren, rapporteren minder onzekerheid en snellere besluitvorming, bijvoorbeeld bij onderhandelingen met zorgverzekeraars. Ook zien regio's dat trainingen en scholing voor professionals leiden tot meer zekerheid en vlottere besluitvorming. Specifieke scholing in sensitieve gespreksvoering voor professionals die met jongeren (12+) werken, versterkt dit effect.

Duidelijke rollen en verantwoordelijkheden binnen het netwerk

Onduidelijkheid over rollen kan leiden tot terughoudendheid bij stakeholders. Effectieve strategieën hierbij zijn het vastleggen van verantwoordelijkheden en besluitvormingsstructuren en duidelijke taakafbakening binnen samenwerkingsverbanden. Dit voorkomt verwarring en zorgt ervoor dat iedereen weet wat er van hen wordt verwacht en wat aan hen kan worden gevraagd, wat de efficiëntie en samenwerking bevordert.

Bewustwording bij professionals

Gerichte voorlichting en het delen van succesverhalen kan professionals enthousiast maken voor de KnGG-aanpak. Dit vergroot het draagvlak en bevordert de implementatie.

5.4 Het implementatie proces

Dit domein richt zich op de stappen, strategieën en activiteiten die nodig zijn om de KnGG-aanpak effectief te implementeren en te borgen, zoals de fasen van implementatie, concrete activiteiten, communicatie, monitoring, evaluatie en borging.

Buddy of peersupport

Regiocoördinatoren die een andere RC als buddy of vaste sparringpartner hebben, kunnen praktijkervaringen met elkaar delen en ervaren veel steun aan elkaar. Dit vergroot zelfvertrouwen en expertise.

Heldere visie, doelen en resultaten

Een duidelijke interne visie ontwikkeling, vooral met betrekking tot de financiering en borging van activiteiten, helpt de RC om focus te behouden. Zodra alle betrokken partijen een gedeeld toekomstperspectief hebben, ontstaat er meer motivatie om gezamenlijk de gestelde doelen te bereiken. Het behalen van concrete resultaten zorgt daarbij voor zichtbare vooruitgang en vergroot het draagvlak voor verdere activiteiten. Regiocoördinatoren die de meerwaarde van regionale samenwerking kunnen aantonen – bijvoorbeeld op het gebied van financiële winst door gezamenlijke inkoop van scholing, het aanbieden van intervisie, en het aantonen van de meerwaarde van één lijn in gezondheidsbeleid op regionaal niveau – zien doorgaans meer commitment van gemeenten en zorgverzekeraars. Resultaatgerichtheid versterkt hiermee niet alleen de impact van de KnGG-aanpak, maar fungeert ook als hefboom om extra ondersteuning te verkrijgen.

Communicatie en transparantie

Zoals genoemd is transparantie essentieel voor een succesvolle regionale coördinatie en implementatie van de KnGG-aanpak. Het regelmatig delen van voortgang en resultaten, bijvoorbeeld via nieuwsbrieven, vergroot de zichtbaarheid en legitimeert de inzet van regionale coördinatie. Transparantie versterkt bovendien het vertrouwen tussen partijen en vermindert weerstand tegen veranderingen. Heldere en gestructureerde communicatie over voortgang, uitdagingen en successen voorkomt daarnaast misverstanden en bevordert samenwerking. Door verschillende communicatiemiddelen in te zetten, zoals e-mails, (online) vergaderingen en rapportages, blijft relevante informatie voor alle betrokkenen toegankelijk en actueel.

Flexibiliteit en aanpassingsvermogen

De praktijk is dynamisch en vereist het vermogen om snel te schakelen en werkwijzen continu bij te stellen op basis van actuele feedback. Dit vraagt om een adaptieve houding van de RC en een werkwijze waarin ruimte is voor aanpassingen op basis van veranderende omstandigheden. Hierbij speelt ook de uitdaging om een balans te vinden tussen acute lokale uitdagingen en een duurzame regionale visie. Dit vraagt om een goede planning, monitoring en evaluatie cycli met de betrokken partijen.

Lerende aanpak

Een continu lerend proces, met regelmatige evaluaties en een flexibele aanpassing van strategie, blijkt cruciaal voor succesvolle implementatie. Door ervaringen actief te delen binnen en buiten de regio, kunnen regio's hun werkwijze steeds aanscherpen. Ook een helder plan van aanpak voor de regionale implementatie, waarin verantwoordelijkheden en tijdlijnen zijn uitgewerkt, helpen hierbij. Door het regionale implementatieproces regelmatig te evalueren is de RC in staat om prestaties te beoordelen, knelpunten te identificeren en verbeteringen door te voeren.

Monitoring en evaluatie

Data spelen een belangrijke rol in het ondersteunen van strategische beslissingen en het meten van de effectiviteit van de KnGG-aanpak. Gebruik hiervoor beschikbare instrumenten zoals de *Indicatorenset* van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)⁷ en andere *monitoring- en evaluatietools* van KnGG⁸ om de voortgang te meten en de effectiviteit van interventies te beoordelen. Dit zorgt voor een beter inzicht in wat werkt en wat verbeterd kan worden. Samenwerking met onderzoekers, bijvoorbeeld epidemiologen, zorgt ervoor dat verzamelde data grondig geanalyseerd en geïntegreerd kunnen worden in regionale plannen.

De lokale KnGG-monitor levert waardevolle data over de jeugdgezondheidszorg en kan bijdragen aan analyses en beleidsontwikkeling. Deze monitor vormt een aanvulling op bestaande gegevens door relevante inzichten te integreren in beleidsverhalen en analyses. Daarnaast ondersteunt de monitor regionale afstemming, bijvoorbeeld door resultaten per regio te bespreken met GGD'en. Tot slot bevordert de monitor samenwerking tussen betrokken partijen, zoals GGD'en en epidemiologen, door gezamenlijk te beoordelen of de data een meerwaarde hebben voor lopend en toekomstig onderzoek. Daarnaast biedt de landelijke KnGG/JOGG-monitor inzicht in nationale trends die mogelijk relevant zijn voor regionale beleidsontwikkeling. Een landelijke samenvatting van deze monitor wordt opgesteld.

⁷ Indicatorenset om aanpak Kind naar Gezonder Gewicht te volgen en te verbeteren | RIVM.

<https://www.rivm.nl/nieuws/indicatorenset-om-aanpak-kind-naar-gezonder-gewicht-te-volgen-en-te-verbeteren#:~:text=De%20aanpak%20Kind%20naar%20Gezonder%20Gewicht%20is%20ontwikkeld%20om%20passende,zorgdomein%20en%20het%20sociale%20domein>

⁸ Monitoring & Evaluatie Tools | KnGG.

<https://kindnaargezondergewicht.nl/tools?zoek=&type%5B%5D=monitoring-evaluatie>

6. Afkortingen

CFIR	Consolidated Framework of Implementation Research
CZV	centrale zorgverlener
GALA	Gezond en Actief Leven Akkoord
GGD	Gemeentelijke Gezondheidsdiensten
GLI	Gecombineerde Leefstijlinterventie
IZA	Integraal Zorgakkoord
JGZ	jeugdgezondheidszorg
KnGG-aanpak	Kind naar Gezonder Gewicht-aanpak
RC	regiocoördinator van de KnGG-aanpak
RIVM	Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu
SPUK	Specifieke Uitkering
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten